עבודת ישראל — כתובות

בתולה נשאת ליום הרביעי. שפעמיים בשבת ב"ד יושבין בעיירות בב' וה' כו'. אמר ר' שמואל בר יצחק לא שנו אלא מתקנת עזרא ואילך אבל קודם תקנת עזרא אשה נשאת בכל יום. ופריך מאי דהוה הוה. ומשני ה"ק אי איכא בתי דינין דקביעי האידנא כקודם תקנת עזרא אשה נשאת בכל יום. נ"ל לבאר כוונת פנימית הענין. דהנה ביום הרביעי נבראו המאורות ברקיע השמים השמש והירח ודוגמתם. וידוע מאמר הזוה"ק מארת חסר כתיב ע"ש. דהיינו שהלבנה חסירה ואין לה אור מעצמה רק מה שמקבלת מהשמש. והם דוגמת איש ואשה כי מה שקנתה אשה קנה בעלה. ואפשר שכיוונו רז"ל במ"ש בתולה נשאת ליום הרביעי. כדי לעשות היחוד והזיווג ביום הרביעי כדי לבשר ללבנה כי יבא יומה ותהיה אור הלבנה כאור החמה ביחוד עליון. ולכן אמר רשב"י הנ"ל לא שנו שאנו עושין היחוד ביום רביעי אלא מתקנת עזרא ואילך. רומז שזו ההנהגה היא בעולמות שבעת ימי המעשה אחר התיקון שהמלכות בסוד זכה נעשה לו עז"ר וזה רמוז בתקנת עזר"א שבתי דינין יושבין בב' וה' כי ההנהגה בשבעת ימי המעשה ב' ה' הם כנגד ספי' גבורה והוד. ולכן ב"ד יושבין בהם. ואז אשה נשאת ברביעי כנ"ל. אבל קודם תקנת עזרא שהוא בעולמות הגבוהים דשריין כחדא בסוד אכלו רעים דלעילא. אשה נשאת בכל יום בזיווג תדירא. כי היחוד שם תמיד בלי הפסק וביטול. ופריך מאי דהוה הוה כיון שאין נפקותא לדידן ואנחנו מתנהגים העיקר לעשות תיקונים בין ו"ה. ומשני ה"ק איכא בתי דינין דקביעי כקודם תקנת עזרא. אשה נשאת בכל יום. פי' שרומז לעתיד שיהיה ה' אחד ושמו אחד ויעלו העולמות ויהיה זיווג תדירא אפי' בין וה כמו בשם יה ואז יהיה השם ה' יהיה כמ"ש האריז"ל ואז אשה נשאת בכל יום והבן: